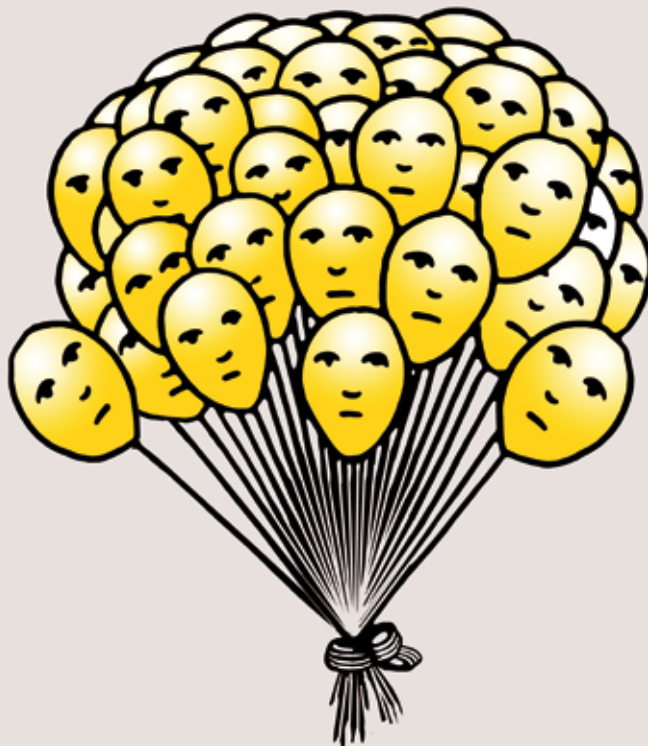

Opinions sobre Facebook

Com que és l'últim fenomen de la xarxa, toca parlar-ne a les sobretauls. I per parlar-ne cal tenir-ne alguna opinió. Com que la xarxa ens proporciona una pila d'opinions amb un o dos clics, potser no cal que ens esforcem a elaborar-ne una de pròpia. No fos que, això del Facebook (que és del fenomen del qual estem parlant) resultés ser, com alguns opinen, una flor efímera. Per tant, perdrem uns minuts espigolant d'aquí i d'allà mitja dotzena d'idees que ens serveixin per sortir del pas. Igual que quan ens vestim per a un sopar podem decidir-nos per una indumentària llampant i cridanera o per una altra de tan discreta que destacarà per la seva grisor, també sobre Facebook podem triar entre opinions histèriques (favorables o contràries) o opinions deliberadament desmenjades que ben portades queden igualment interessants. Tal com es diu que entre els superexecutius tenir mòbil ha esdevingut una vulgaritat, es pot passar del Facebook i mantenir tot el glamur si acompanyem, això sí, el menyspreu pel fenomen amb uns retocs de maquillatge tecnològic: instal·lant-nos, per exemple, una distribució de Linux com a sistema operatiu del nostre ultraportàtil. Dir que es té obert un compte a Facebook però que mai s'actualitza i que rarament es consulta, és fer una mica el préssec, com aquells que, en el temps en què els telèfons mòbils no creixien espontàniament a les butxaques de les americanes, justificaven la seva adquisició per si de cas un dia quedaven sepultats per una allau en un refugi de muntanya. Però posats a triar opinions, potser més val que ens fixem en les més estridents. No cal dir que les opi-

Cançons infantils i populars catalanes electròniques

Una de les crítiques a Facebook és la poca creativitat dels usuaris i la minsa quantitat de continguts nous que aporten a la xarxa. Diuen que el 90% dels internautes només consumeixen, que un 9% fa d'altaveu recomanant llocs vistos, i només l'1% restant hi aporta coses noves. Entre aquest 1% hi ha Pep Vergés, que des de <http://musicainfantilpopular.blogspot.com/> ha penjat gairebé una cinquantena de curioses i juganeres versions electròniques de música popular i infantil catalana.

XAVIER ROQUETA

nions més llampants són les d'aquells que hi estan històricament en contra. Segons els d'aquesta opinió, Facebook ens col·loca més a prop que mai de la distopia orwelliana. Tenen a favor, els apocalíptics, el fet que un dels propietaris de Facebook, Peter Thiel, sigui un filòsof ultraconservador. Si a més poden relacionar, ni que sigui vagament, un altre dels socis capitalistes de l'invent amb la CIA, els resulta bufar i fer ampolles convertir Facebook en la millor arma d'espionatge, de control i manipulació que mai hagi tingut el capitalisme totalitari. Qui hi ha darrere de Facebook?, quins són els seus plans secrets?, es pregunten i es responen des de diversos webs antisistema, com si guanyar diners a cabassos i situar-se com una seriosíssima alternativa al domini de Google fos una motivació massa òbvia. Els integrats, per utilitzar el terme que Umberto Eco va emprar per contraposar-lo al d'*apocalíptic*, «rarament teoritzen, sinó que prefereixen actuar». Són els que a la sobretaula, en lloc de fer sociologia sobre el fenomen, trauran la càmera «per penjar les fotos al Facebook». Però una minoria, entre els integrats, sí que teoritza, fent una projecció de futur de la xarxa social esborronadora. Si els apocalíptics tenen la novel·la d'Orwell com a bíblia, els integrats presenten un futur amb tints *philipkadickeans*. Segons ells, Facebook està a les beceroles i és només l'embrió de la interconnexió de tots els éssers humans, perquè arribarà el dia que podrem accedir a la xarxa mentalment. Facebook ens durà a la cibertelepatia! Tot són opinions. La xarxa n'és plena.